

ERHVERVSANKENÆVNET

ÅRSBERETNING 2022

INDLEDNING

Hermed aflægger Erhvervsankenævnet beretning for nævnets virksomhed i året 2022.

Beretningen indeholder i kapitel 1 formandskabets redegørelse for nævnets almindelige forhold. En fortegnelse over Erhvervsankenævnets medlemmer og sekretariat findes i kapitel 2. På grundlag af loven og bekendtgørelsen om Erhvervsankenævnet og den praksis, der har udviklet sig siden etableringen af nævnet den 1. januar 1988, indeholder kapitel 3 en beskrivelse af nævnets særlige organisatoriske forhold og grænserne for nævnets kompetence. Resuméer af de afsagte kendelser findes i kapitel 4. Statistiske oplysninger om ankenævnets afsluttede sager findes i kapitel 5. I kapitel 6 findes direkte links til lov om Erhvervsankenævnet samt lovbemærkningerne til den oprindelige lov herom og bekendtgørelsen om Erhvervsankenævnet. I kapitel 7 findes en fortegnelse over relevante love, som giver Erhvervsankenævnet kompetence til at behandle visse sager.

1. FORMANDSKABETS BERETNING.....	5
2. ERHVERVSANKENÆVNETS SAMMENSÆTNING	6
3. SAGSBEHANDLINGEN I ERHVERVSANKENÆVNET	9
3.1 Ankenævnets organisation.....	9
3.2 Ankenævnets kompetence.....	10
3.3 Indgivelse af klager	11
3.4 Sagens forberedelse.....	12
3.5 Sagens afgørelse.....	13
4. ERHVERVSANKENÆVNETS PRAKSIS.....	15
4.1. Selskabsloven	15
Kendelse af 15. marts 2022 – j.nr. 21/04258 Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise et selskabs anmodning om udpegning af en minoritetsrevisor.....	15
Kendelse af 19. oktober 2022 – j.nr. 21/10629 Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukke for klagers adgang til at foretage straks-registreringer via selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk for selskaber m.v., samt at tilbageføre en registrering foretaget af klager.	15
Kendelse af 25. oktober 2022 – j.nr. 21/11144 Erhvervsstyrelsens afgørelse om at nægte registrering af anmeldte ændringer i et selskab, samt at lukke for klagers adgang til at foretage straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk for selskaber.	16
Kendelse af 22. december 2022 – j.nr. 22/14121 Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise at registrere genoptagelsen af et selskab.....	17
Kendelse af 22. december 2022 – j.nr. 22/14122 Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise at registrere genoptagelsen af et selskab.....	17
4.2 Lov om finansiel virksomhed	19
Kendelse af 3. februar 2022 – j.nr. 19/05715 Finanstilsynets afgørelse om at pålægge et selskab at supplere sit solvenskapitalkrav med et kapitaltillæg.....	19
Kendelse af 4. marts 2022 – j.nr.: 21/11004 Finanstilsynets afgørelse om delvis aktindsigt i sagsakter vedrørende Finanstilsynets afgørelse angående en ansøgning om godkendelse som ledelsesmedlem i en finansiel virksomhed.....	19

Kendelse af 17. juni 2022 – j.nr. 21/12120 Finanstilsynets afgørelser om afslag på aktindsigt i oplysninger om Finanstilsynets tilsyn med banker/reakkrediters værdiansættelser på boligejendomme.	20
Kendelse af 5. september 2022 – j.nr. 22/03370 Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i et bilag til en af Finanstilsynets truffet afgørelse om, at en finansiel virksomhed var forventeligt nødlidende.	21
Kendelse af 4. november 2022 – j.nr. 22/04097 Finanstilsynets afgørelse om delvis aktindsigt i aktlister vedrørende en sag, hvori Finanstilsynet havde truffet afgørelse angående en ansøgning om godkendelse som ledelsesmedlem i en finansiel virksomhed.	22
4.3 Hvidvaskloven.....	24
Kendelse af 4. marts 2022 – j.nr. 21/11695 Finanstilsynets afgørelse om delvis aktindsigt i alle mødereferater fra Det Operative Myndighedsforum.	24
Kendelse af 7. juni 2022 – j.nr. 21/12887 Finanstilsynets afgørelse om delvis aktindsigt i tilsynsrapporter og mulige anmeldelser af et selskab i en given periode.	24
Kendelse af 13. december 2022 – j.nr. 22/06541 Finanstilsynets afgørelse om delvis aktindsigt i oplysninger om Finanstilsynets inspektion hos et selskab.	25
Kendelse af 20. december 2022 – j.nr. 22/14137 Erhvervsstyrelsens påtale angående manglende rettidig underretning af Hvidvask-sekretariatet ved formodning om aktiviteter med tilknytning til hvidvask.	26
4.4 Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder	28
Kendelse af 3. marts 2022 – j.nr. 21/00959 Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise at udslette registrering i en virksomhed.	28
Kendelse af 23. september 2022 – j.nr. 21/07244 Erhvervsstyrelsen afgørelse om at afvise genregistrering af en virksomhed i styrelsens register.	28
4.5 Lov om erhvervsdrivende fonde	30
Kendelse af 4. april 2022 – j.nr. 20/06270 Erhvervsstyrelsens afgørelse om en legatfonds uddelingspolitik, herunder ugyldighed for visse vedtægtsændringer foretaget uden godkendelse fra fondsmyndighed, samt at tidligere afgørelse fra Civilstyrelsen var fejlbehæftet med betydelige mangler.	30
Kendelse af 25. maj 2022 – j.nr. 20/11919 Erhvervsstyrelsens afgørelser om udpegning, afregistrering og midlertidig dispensation fra vedtægtsbestemmelse i en erhvervsdrivende fond.	31

4.6 Offentlighedsloven.....	32
Kendelse af 3. juni 2022 – j.nr. 21/12549 Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i dokumenter og oplysninger om sagsbehandling og tilsyn efter lov om betalingskonti.	32
Kendelse af 14. juli 2022 – j.nr. 22/00201 Erhvervsstyrelsens afgørelse om delvist afslag på aktindsigt i sag om en fond.....	32
4.7 Rejsegarantifondsloven.....	34
Kendelse af 28. januar 2022 – j.nr. 20/13437 Rejsegarantifondens afgørelse om, at en rejseudbyder skulle stille forhøjet garanti til afdækning af fondens risiko.	34
4.8 Årsregnskabsloven	35
Kendelse af 19. oktober 2022 – j.nr. 21/12022 Erhvervsstyrelsens påbud til et selskab om at berigtige forhold og indsende ny og godkendt årsrapport.....	35
5. SAGSSTATISTIK FOR 2022	36
6. ERHVERVSANKENÆNVETS VIRKSOMHED.....	38
7. FORTEGNELSE OVER RELEVANTE LOVE	39

1. FORMANDSKABETS BERETNING

Erhvervsankenævnet har i 2022 modtaget 61 klagesager, hvilket er en tilgang i forhold til 2021, hvor der blev indbragt 47 klagesager. Til sammenligning blev der i 2020 indbragt 40 klager, og i 2019 blev der indbragt 42 klager. I løbet af 2022 er der afsluttet i alt 56 sager, hvoraf 22 sager er afsluttet ved realitetsbehandling, og 34 sager er afsluttet uden realitetsbehandling.

Af de 22 sager afgjort ved realitetsbehandling blev den påklagede afgørelse stadfæstet i 13 sager, 5 sager førte til ankenævnets ophævelse af afgørelsen og hjemvisning til førsteinstansen, i 1 tilfælde blev afgørelsen ændret fuldt ud af nævnet, og i 3 sager blev afgørelsen delvist ændret.

Af de 34 sager, som er afsluttet uden realitetsbehandling, blev 14 sager afvist på grund af manglende indbetaling af klagegebyr, 2 sager blev afvist, idet sagen faldt uden for ankenævnets kompetence, 2 sager er blevet afvist, idet klagefristen var overskredet, 1 sag blev afvist på grund af manglende klageberettigelse, 14 sager blev tilbagekaldt af klager, og 1 sag faldt bort af andre grunde.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for sager, som har været realitetsbehandlet, har udgjort 8,2 måneder, der inkluderer den tid, som medgår til høring af en sags parter. Sagsbehandlingstiden for hver sag fremgår af de enkelte kendelser, der er optrykt i form af resuméer i kapitel 4. Sagsbehandlingstiden for alle afsluttede sager, realitetsbehandlede og ikke realitetsbehandlede, har i alt udgjort 6,4 måneder.

Formandskabet har på ny anledning til at takke de sagkyndige og nævnets sekretariat for deres yderst kompetente og engagerede bistand i det forløbne år.

Steen Mejer
formand

Mikael Friis Rasmussen
næstformand

2. ERHVERVSANKENÆVNETS SAMMENSÆTNING

Ankenævnet bestod ved udgangen af 2022 af en formand, en næstformand og 17 sagkyndige medlemmer. Formandskabets medlemmer skal opfylde betingelserne for at blive udnævnt til landsdommer. Nævnets sagkyndige medlemmer udpeges blandt personer, der har kendskab til erhvervsforhold, herunder kapitalmarkedsforhold, nationaløkonomi, forsikringsmatematik og forbrugerforhold. Formandskabets og nævnets medlemmer beskikkes af erhvervsministeren.

I året 2022 har ankenævnet bestået af følgende:

Formandskab:

Landsdommer	Steen Mejer, formand
Landsdommer	Mikael Friis Rasmussen, næstformand

Medlemmer:

Med kendskab til erhvervsforhold:

Advokat	Lise Høgh
Advokat	Finn Møller
Advokat	Niels Walther Rasmussen (udtrådt pr. 31. juli 2022)
Advokat	Jacob Hjortshøj (udtrådt pr. 31. juli 2022)
Advokat	Henning von Lillienksjold (udtrådt pr. 31. juli 2022)
Advokat	Rikke Schiøtt Petersen (udtrådt pr. 31. juli 2022)
Advokat	Christina Bruun Geertsen (pr. 27. september 2022)
Advokat	Allan Nejbjerg
Advokat	Lars Wind-Johannesen
Koncernregnskabschef	Stine Strunge
Statsaut. revisor	Jens Otto Damgaard (udtrådt pr. 31. juli 2022)
Statsaut. revisor	Søren Loyola Bro Søndergaard (udtrådt pr. 31. juli 2022)
Statsaut. revisor	Jørgen Jakobsen

Med kendskab til finansielle forhold:

Professor (MSO)	Christian Riis Flor
-----------------	---------------------

Ankenævnets adresse:

Erhvervsankenævnet

Nævnenes Hus

Toldboden 2, 8800 Viborg

Tlf.: 72 40 56 00

E-mail: ean@navneneshus.dk

Hjemmeside: <https://naevneneshus.dk/>

Afgørelsesportal: <https://ean.naevneneshus.dk/>

3. SAGSBEHANDLINGEN I ERHVERVSANKENÆVNET

3.1 Ankenævnets organisation

Det er karakteristisk for Erhvervsankenævnet – formentlig i modsætning til de fleste andre tilsvarende organer – at nævnets kompetence omfatter et betydeligt antal love (se kapitel 7) og dermed et bredt sagsområde. De sager, der behandles af nævnet, er af meget forskelligt omfang og karakter, strækkende sig fra enkle sager af beskeden størrelse til meget komplicerede sager med betydelige økonomiske konsekvenser.

Bestemmelser om Erhvervsankenævnet findes i lov nr. 858 af 23. december 1987 som ændret ved lov nr. 315 af 14. maj 1997, lov nr. 1052 af 23. december 1998, lov nr. 427 af 6. juni 2002 og lov nr. 1231 af 18. december 2012, hvilket er sammenfattet i lovbekendtgørelse nr. 1374 af 10. december 2013, som ændret ved lov nr. 712 af 25. juni 2014, lov nr. 665 af 8. juni 2017 og lov nr. 1400 af 10. oktober 2022. Derudover findes bestemmelser om ankenævnet i bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017, som trådte i kraft den 27. oktober 2017, og som ændret ved bekendtgørelse nr. 1430 af 1. november 2022, som trådte i kraft den 3. november 2022. Bekendtgørelsen ophæver og træder herved i stedet for den dagældende bekendtgørelse nr. 1154 af 18. december 1994. Direkte links til loven, bemærkningerne til det oprindelige lovforslag samt den gældende bekendtgørelse findes i kapital 6.

Erhvervsankenævnet består af et formandskab og et antal sagkyndige medlemmer, der alle beskikkes af erhvervsministeren. De sagkyndige medlemmer udpeges blandt personer, der har kendskab til erhvervsforhold, herunder kapitalmarkedsforhold og erhvervsfondsforhold samt nationaløkonomi, forsikringsmatematik og forbrugerforhold (bekendtgørelsens § 5).

Formandskabet består for tiden af formanden og en næstformand. Ved udgangen af 2022 var antallet af sagkyndige medlemmer 17. Formanden har den almindelige ledelse af ankenævnets arbejde (bekendtgørelsens § 3). De enkelte sager fordeles mellem formanden og næstformanden, der udøver formandens funktioner i de sager, der er tildelt ham (bekendtgørelsens § 4, stk. 3 og 4). Sagerne afgøres i et nævn, der nedsættes individuelt for hver enkelt sag. Dette nævn består af et medlem af formandskabet og to

eller i særlige tilfælde fire sagkyndige (lovens § 3, bekendtgørelsens § 4, stk. 1). Formanden kan, i det omfang, det fastsættes ved lov eller i henhold til lov, træffe afgørelse på nævnets vegne (bekendtgørelsens § 4, stk. 2).

Formanden udpeger sagkyndige til det enkelte nævn og bestemmer, om der skal medvirke to eller fire sagkyndige (bekendtgørelsens § 5, stk. 1). Udpegelsen sker efter en vurdering af hvilken sagkundskab, der er behov for netop i den foreliggende sag.

Forudsætter afgørelsen kendskab til fondsretlige forhold, skal de medvirkende sagkyndige udpeges blandt de sagkyndige, der har særlig kendskab til området (bekendtgørelsens § 5, stk. 2, 1. pkt.). Bekendtgørelsens § 5, stk. 2, er i den nye bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017 om Erhvervsankenævnet blevet udvidet. Det betyder, at i tilfælde hvor afgørelsen vedrører en vedtægtsændring eller en frivillig opløsning ved likvidation i henhold til lov om erhvervsdrivende fonde, der forudsætter Civilstyrelsens samtykke, skal mindst en af de i bestemmelsens 1. pkt. nævnte sagkyndige have særligt kendskab til permutationsretlige forhold.

Forudsætter afgørelsen kendskab til kapitalmarkedsforhold, nationaløkonomi, forsikringsmatematik eller forbrugerforhold, skal mindst en af de medvirkende sagkyndige udpeges blandt de sagkyndige, der har særligt kendskab til vedkommende område (bekendtgørelsens § 5, stk. 3). Dette svarer til § 5, stk. 3, i den dagældende bekendtgørelse nr. 1154 af 18. december 1994.

Nedsættelse af det enkelte nævn sker normalt først, når den skriftlige forberedelse af sagen er afsluttet.

3.2 Ankenævnets kompetence

Efter lovens § 1, stk. 1, er Erhvervsankenævnet ”klageinstans for administrative afgørelser i det omfang, det fastsættes ved lov eller i henhold til lov” samt for ”afgørelser truffet af Rejsegarantifonden, i det omfang det er fastsat i lov om en rejsegarantifond”. Endvidere kan erhvervsministeren efter lovens § 7, stk. 2, bestemme, at Erhvervsankenævnet er ”klageinstans for administrative afgørelser truffet af færøske hjemmestyremyndigheder, hvis der indgås en aftale herom”. Ankenævnets kompetence

følger således ikke af selve loven om ankenævnet, men af de love, der regulerer de enkelte sagsområder. Normalt findes bestemmelsen om klageadgang i selve den pågældende lov, men i nogle tilfælde findes bestemmelsen i en bekendtgørelse med hjemmel i den pågældende lov. Kapitel 7 indeholder en fortegnelse over love og anordninger, som er omfattet af ankenævnets kompetence.

Nævnets kompetence er begrænset til klager over afgørelser, der er truffet af vedkommende myndighed, dvs. konkrete forvaltningsakter. Også et afslag på at behandle en sag, f.eks. ud fra betragtninger om manglende hjemmel, må betragtes som en afgørelse, der kan indbringes for nævnet. Kompetencen omfatter derimod ikke styrelsens sagsbehandling, herunder sagsbehandlingstiden og serviceniveauet, medmindre sagsbehandlingen indgår som et led i bedømmelsen af en afgørelse, der er indbragt for ankenævnet. Klager over forhold, som ikke er omfattet af nævnets kompetence, hører under ressortministeriet eller den færøske ressortmyndighed.

Det forekommer i et vist omfang, at styrelserne efter anmodning afgiver vejledende udtalelser om forståelsen af en lovbestemmelse eller lignende. Det vil bero på et konkret skøn efter forholdene i hver enkelt sag, om udtalelsen må sidestilles med en afgørelse, og således omfattet af nævnets kompetence.

Det ligger endvidere uden for ankenævnets kompetence at behandle klager over indholdet af en bekendtgørelse udstedt af ministeren eller af vedkommende styrelse med direkte lovhjemmel.

Nævnets kompetence omfatter såvel juridiske som skønsmæssige spørgsmål i de påklagede afgørelser. Dette er udtrykkeligt fremhævet i lovens motiver, hvor det (til § 2) siges, at nævnet skal foretage en juridisk og fagmæssig bedømmelse og skal behandle ”såvel de retlige som de hermed forbundne skønsmæssige forhold i de berørte styrelsers afgørelser”.

3.3 Indgivelse af klager

Klage indgives skriftligt via mail til adressen ean@naevneneshus.dk eller pr. post til Erhvervsankenævnets sekretariat, Nævnenes Hus, Toldboden 2, 8800 Viborg. Klagen

skal være skriftlig og affattet på dansk (bekendtgørelsens § 6 og 7, stk. 1).

Klagefristen er typisk 4 uger. Fristen er ikke fastsat i loven om ankenævnet, men følger af de enkelte bestemmelser, der fastlægger ankenævnets kompetence.

Der er ikke i loven eller bekendtgørelsen taget stilling til, hvem der kan påklage en afgørelse til ankenævnet. Dette spørgsmål må afgøres efter forvaltningsrettens almindelige regler om klageberettigelse eller på grundlag af bestemmelse herom i de enkelte love. Begrænsning af partsbegrebet følger f.eks. af lov om finansiel virksomhed.

En klage til ankenævnet har ikke opsættende virkning, men nævnet – eller formanden på nævnets vegne – kan bestemme, at klagen skal have opsættende virkning, hvor særlige grunde taler for det (lovens § 6, bekendtgørelsens § 9). Spørgsmålet om opsættende virkning har været rejst over for ankenævnet i flere klagesager. Nævnet har i alle tilfælde indhentet en udtalelse fra vedkommende styrelse og herefter taget stilling til, om der forelå sådanne særlige omstændigheder, der kunne begrunde, at klagen blev tillagt opsættende virkning.

For behandling af en klage skal der betales et gebyr på 4.000 kr. Ved klager over forhold, der ikke har forbindelse med klagerens aktuelle eller fremtidige erhvervsudøvelse, er gebyret 2.000 kr. Der skal ikke betales gebyr ved klager over afslag på begæring om aktindsigt. Gebyret skal indbetales samtidig med, at klagen indsendes. Sker dette ikke, fastsættes en frist for betaling. Betales gebyret ikke inden fristens udløb, afvises klagen (bekendtgørelsens § 7, stk. 2 og stk. 3). Bliver en klage afvist uden realitetsbehandling, tilbagebetales gebyret (bekendtgørelsens § 8, stk. 2). Endvidere kan nævnet eller formanden bestemme, at gebyret skal betales tilbage, hvis klageren får helt eller delvis medhold i sin klage, enten ved en kendelse afsagt af nævnet eller ved, at vedkommende myndighed i anledning af klagen ændrer sin afgørelse (bekendtgørelsens § 15, stk. 4).

Efter bekendtgørelsen er der tillagt formanden kompetence til at træffe afgørelse i forskellige formelle forhold ud over de forannævnte på nævnets vegne.

3.4 Sagens forberedelse

Sagens forberedelse indledes med, at nævnets sekretariat anmoder indklagede om en udtalelse om sagen, en redegørelse for sagens faktiske og retlige omstændigheder og sagens akter (bekendtgørelsens § 11, stk. 1). Indklagedes svar bliver forelagt for klageren til udtalelse (bekendtgørelsens § 12, stk. 1). Formanden kan herefter bestemme, at der skal udveksles yderligere skriftlige indlæg.

Loven og bekendtgørelsen (henholdsvis § 5 og § 10) åbner mulighed for, at en tredjemand eller en offentlig myndighed, der har en retlig interesse i udfaldet af en sag, kan få tilladelse til at indtræde i sagen til støtte for klager eller indklagede. Tilladelse til en tredjemands indtræden i sagen er givet i adskillige tilfælde. Formanden kan endvidere bestemme, at en tredjemand eller offentlig myndighed orienteres om en sag, hvorved den pågældende får mulighed for at anmode om tilladelse til at indtræde i sagen (bekendtgørelsens § 10, stk. 2).

Selv om ankenævnet selvsagt i vidt omfang må støtte sig til de oplysninger, der modtages fra parterne, påhviler det ankenævnet at påse, at sagen oplyses bedst muligt. Nævnet kan anmode såvel sagens parter som udenforstående om oplysninger til brug for sagens afgørelse (bekendtgørelse § 11, stk. 2 og 3).

Når formanden skønner, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og at der således ikke er behov for yderligere indlæg, bestemmer formanden, at den skriftlige forberedelse skal afsluttes. Forberedelsen kan dog genoptages efter formandens bestemmelse, hvis der skulle vise sig behov for det (bekendtgørelsens § 12, stk. 2).

3.5 Sagens afgørelse

Når den skriftlige forberedelse er afsluttet, udarbejdes et udkast til kendelse, der fremsendes til de sagkyndige sammen med sagens akter. Afgørelsen træffes herefter ved skriftlig votering eller på et møde mellem medlemmerne af det pågældende nævn (bekendtgørelsens § 13).

Hvor særlige grunde taler for det, kan formanden bestemme, at sagen i stedet skal forhandles mundtligt. I så fald indkaldes klageren, den indklagede myndighed og eventuelle indtrådte til et møde med nævnets medlemmer. Der er mulighed for at lade sig

repræsentere ved advokat, revisor eller anden sagkyndig ved mødet. Forhandlingerne er kun offentlige, hvis de mødende er enige om det, og nævnet tillader det (bekendtgørelsens § 14). Der er ikke givet nærmere regler om formen for den mundtlige forhandling, men i praksis gives der hver af parterne adgang til at fremkomme med indlæg og svar på indlæg. Nævnet har bestræbt sig på, at forhandlingerne herefter forløber uformelt. Finder mundtlig forhandling sted, træffes selve afgørelsen normalt på et møde mellem nævnets medlemmer efter forhandlingen. Også i de sager, hvor der er truffet beslutning om mundtlig forhandling, gennemføres der forinden en sædvanlig skriftlig forberedelse af sagen. Mundtlig forhandling har været anvendt i begrænset omfang.

Afgørelsen i sagen træffes af nævnets medlemmer ved simpelt stemmeflertal. Er afgørelsen ikke truffet i enighed, skal afgørelsen indeholde mindretallets opfattelse (bekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 2).

Nævnets afgørelse vil foreligge i form af en kendelse, der fremsendes til parterne og eventuelt indtrådte. Kendelsen indeholder et referat af sagens faktiske omstændigheder, parternes synspunkter og en begrundelse for afgørelsen (bekendtgørelsens § 15, stk. 3).

Erhvervsankenævnet er som andre forvaltningsmyndigheder omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen. De almindelige regler i disse love om bl.a. inhabilitet, tavshedspligt og aktindsigt gælder således også for ankenævnet. Ankenævnet er endvidere omfattet af eventuelle særlige tavshedspligtregler, som følger af de enkelte love, f.eks. lov om finansiel virksomhed.

Ankenævnet er uafhængigt. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed (lovens § 1, stk. 2 og 3). Derimod kan afgørelserne indbringes for domstolene efter de almindelige regler om domstolsprøvelse af forvaltningens afgørelser. Eventuelle lovbestemte frister for indbringelse af ankenævnets afgørelser fremgår af de love, der regulerer de enkelte sagsområder. Der er f.eks. fastsat en frist på 8 uger for indbringelse af ankenævnets afgørelser efter lov om kapitalmarkeder, jf. lovens § 233, stk. 2.

4. ERHVERVSANKENÆVNETS PRAKSIS

I dette kapitel omtales samtlige kendelser afsagt af Erhvervsankenævnet i året 2022.

Kendelserne er ordnet efter de enkelte love. Ved sammenligning med tidligere årgange af årsberetningen skal man være opmærksom på, at underinddelingerne i dette kapitel kan variere fra år til år, da ikke alle love giver anledning til kendelser hvert år.

4.1. Selskabsloven

Kendelse af 15. marts 2022 – j.nr. 21/04258

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise et selskabs anmodning om udpegning af en minoritetsrevisor

Selskabslovens § 144, stk. 3.

Erhvervsstyrelsen afviste klagers anmodning om at udpege en minoritetsrevisor i et selskab, da det ikke var muligt for styrelsen, på baggrund af modtaget materiale, at afgøre det faktiske ejerforhold i selskabet, og dermed kunne styrelsen ikke afgøre, om betingelserne i selskabslovens § 144, stk. 3, var opfyldt.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse med begrundelsen, at der var uenighed om klagers ejerandel i selskabet, og at det dermed ikke kunne lægges til grund, at klager opfyldte betingelserne i selskabslovens § 144, stk. 3. Ankenævnet fandt på den baggrund, at Erhvervsstyrelsen med rette havde afvist klagers anmodning om udpegning af en minoritetsrevisor.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/21-04258a.pdf>

Kendelse af 19. oktober 2022 – j.nr. 21/10629

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukke for klagers adgang til at foretage straks-registreringer via selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk for selskaber m.v. samt at tilbageføre en registrering foretaget af klager.

Selskabslovens § 23 h, stk. 2 og anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3.

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at lukke for klagers adgang til at foretage

straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk for selskaber m.v., idet styrelsen ikke havde modtaget relevante oplysninger fra klager efter anmodning herom og derfor havde en formodning om misbrug af adgangen til at foretage registreringer i selvbetjeningsløsningen. Styrelsen tilbageførte samtidig en registrering i et selskab foretaget af klager.

Ankenævnet fandt, at den omstændighed, at advokat A havde tilkendegivet over for Erhvervsstyrelsen at være klagers repræsentant, men at styrelsen ikke havde fastsat en frist for advokat A for modtagelse af dennes bemærkninger til sagen, indebar, at styrelsens afgørelse var truffet på et uberettiget grundlag. Ankenævnet ophævede herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/21-10629a.pdf>

Kendelse af 25. oktober 2022 – j.nr. 21/11144

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at nægte registrering af anmeldte ændringer i et selskab, samt at lukke for klagers adgang til at foretage straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk for selskaber.

Selskabslovens § 23, d, stk. 4 og 5, § 23 f og anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3.

Erhvervsstyrelsen havde fra klager modtaget en anmeldelse om ændring af ledelse, ejerforhold og vedtægter i selskabet K ApS. Anmeldelsen var foretaget gennem styrelsens selvbetjeningsløsning og blev efterfølgende udtaget til manuel sagsbehandling.

Styrelsen traf afgørelse om at nægte registreringen, idet der ikke var modtaget tilstrækkelig dokumentation herfor. Dertil lukkede styrelsen for klagers adgang til at foretage straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen på www.virk.dk for selskaber med begrundelsen, at der ikke var modtaget tilstrækkelig dokumentation for klagers identitet.

Ankenævnet stadfæstede Erhvervsstyrelsens afgørelse med henvisning til, at der på tidspunktet for styrelsens afgørelse ikke var fremlagt tilstrækkelig dokumentation for klagers identitet, klagers bemyndigelse til at foretage registreringen samt de anmeldte ændringer i K ApS.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/21-11144a.pdf>

Kendelse af 22. december 2022 – j.nr. 22/14121

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise at registrere genoptagelsen af et selskab.

Selskabslovens §§ 15, stk. 1 og 231, stk. 1.

Klager havde anmeldt genoptagelse af et selskab til Erhvervsstyrelsen, og i den forbindelse indberettet et generalforsamlingsreferat, hvoraf det fremgik, at CC blev valgt som selskabets direktør. CC var i Det Centrale Personregister (CPR) registreret med ukendt adresse, og idet CC dermed ikke havde en gyldig bopælsadresse, afviste styrelsen at registrere vedkommende som direktør i selskabet. Styrelsen traf på den baggrund afgørelse om at afvise at registrere genoptagelsen af selskabet, da det var en betingelse for genoptagelse, at der for selskabet blev valgt en ledelse, jf. selskabslovens § 231, stk. 1.

Ankenævnet fandt, at styrelsen inden afgørelsen ikke havde givet mulighed for berigtigelse af eventuelt ukorrekte oplysninger om CC's bopælsadresse, og sagen blev derfor hjemtvist til fornyet behandling ved Erhvervsstyrelsen.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/22-14121a.pdf>

Kendelse af 22. december 2022 – j.nr. 22/14122

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise at registrere genoptagelsen af et selskab.

Selskabslovens §§ 15, stk. 1 og 231, stk. 1.

Klager havde anmeldt genoptagelse af et selskab til Erhvervsstyrelsen, og i den forbindelse indberettet et generalforsamlingsreferat, hvoraf det fremgik at CC blev valgt som selskabets direktør. CC var i Det Centrale Personregister (CPR) registreret med ukendt adresse, og idet CC dermed ikke havde en gyldig bopælsadresse, afviste styrelsen at registrere vedkommende som direktør i selskabet. Styrelsen traf på den baggrund afgørelse om at afvise at registrere genoptagelsen af selskabet, da det var en betingelse for genoptagelse, at der for selskabet blev valgt en ledelse, jf. selskabslovens § 231, stk. 1.

Ankenævnet fandt, at styrelsen inden afgørelsen ikke havde givet mulighed for berigtigelse af eventuelt ukorrekte oplysninger om CC's bopælsadresse, og sagen blev derfor hjemvist til fornyet behandling ved Erhvervsstyrelsen.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/22-14122a.pdf>

4.2 Lov om finansiel virksomhed

Kendelse af 3. februar 2022 – j.nr. 19/05715

Finanstilsynets afgørelse om at pålægge et selskab at supplere sit solvenskapitalkrav med et kapitaltillæg.

Lov om finansiel virksomhed §§ 71, stk. 1, nr. 7, 126 c, stk. 1, 345, stk. 7, nr. 4, 350 b, stk. 1, nr. 2, og ledelsesbekendtgørelsens §§ 18, stk. 2 og 21, stk. 1, 3. pkt.

Finanstilsynet fastlagde i medfør af § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed at et selskab skulle supplere sit solvenskapitalkrav med et kapitaltillæg. Efter bestemmelsen kunne Finanstilsynet fastsætte krav om et kapitaltillæg til solvenskapitalkravet for et gruppe 1-forsikringsselskab, såfremt det var Finanstilsynets vurdering, at selskabets virksomhedsstyring afveg væsentligt fra lovens § 71.

Forinden havde Finanstilsynet ved en tidligere afgørelse udstedt en række påbud vedrørende selskabets virksomhedsstyring med hensyn til blandt andet selskabets compliance-, interne audit- og risikostyringsfunktioner, revisionsudvalg og selskabets brug af outsourcing-leverandører med en frist for selskabets plan for opfyldelse heraf. På baggrund af den tidligere afgørelse fandt ankenævnet ikke, at Finanstilsynet havde det fornødne hjemmelsgrundlag til at fastsætte et kapitaltillæg i medfør af § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, idet der på tidspunktet ikke var grundlag for at antage, at de iværksatte tilsynsforanstaltninger var ineffektive. Ankenævnet ophævede herefter Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/19-05715a.pdf>

Kendelse af 4. marts 2022 – j.nr.: 21/11004

Finanstilsynets afgørelse om delvis aktindsigt i sagsakter vedrørende Finanstilsynets afgørelse angående en ansøgning om godkendelse som ledelsesmedlem i en finansiel virksomhed.

Lov om finansiel virksomhed § 354 og offentlighedslovens § 35.

Finanstilsynet modtog en anmodning om aktindsigt i samtlige sagsakter og korrespondance vedrørende en af Finanstilsynet truffet afgørelse om en ansøgning om godkendelse som ledelsesmedlem i en finansiel virksomhed. Finanstilsynet opfordrede klager til at afgrænse sin anmodning, da det var Finanstilsynets vurdering at behandling

af aktindsigtsanmodningen ville udgøre et uforholdsmæssigt ressourceforbrug, som derved kunne afslås, jf. offentlighedslovens § 9, stk. 2, nr. 1. Klager anmodede herefter om aktlisterne til brug for processen med afgrænsning af anmodningen om aktindsigt.

Finanstilsynet fremsendte de omfattede aktlister til klager, hvori en række oplysninger var overstreget, og med henvisning til, at disse var fortrolige oplysninger indhentet som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, og som dermed var omfattet af den særlige tavshedspligt i § 354 i lov om finansiel virksomhed, jf. offentlighedslovens § 35.

Finanstilsynet nedlagde over for ankenævnet påstand om afvisning af klagen, idet der efter Finanstilsynets opfattelse ikke var tale om en afgørelse. Ankenævnet fandt, at fremsendelsen af de til dels overstregede aktlister måtte anses som en afgørelse om delvis aktindsigt. Under klagesagen oplyste Finanstilsynet, at der ved udlevering af aktlisterne fejlagtigt var blevet slettet flere oplysninger, end der var hjemmel til i § 354 i lov om finansiel virksomhed. Ankenævnet hjemviste herefter afgørelsen til fornyet behandling ved Finanstilsynet med henvisning til, at det ikke var muligt for ankenævnet at fastslå præcist hvilke oplysninger, som i hvert fald ikke burde have være overstreget på de udleverede aktlister.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/21-11004a.pdf>

Kendelse af 17. juni 2022 – j.nr. 21/12120

Finanstilsynets afgørelser om afslag på aktindsigt i oplysninger om Finanstilsynets tilsyn med banker/realkrediters værdiansættelser på boligejendomme.

Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1 og offentlighedsloven § 7, stk. 1 og § 35.

Finanstilsynet meddelte afslag på en anmodning om aktindsigt i journalister om Finanstilsynets tilsyn med banker/realkrediters værdiansættelser på boligejendomme med henvisning til, at journalisterne indeholdt fortrolige oplysninger om kunders ejendomme, som Finanstilsynet havde fået kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed, og som var omfattet af Finanstilsynets særlige tavshedspligt, jf. § 35 i offentlighedsloven, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Efter modtagelse af en omformuleret anmodning om aktindsigt, meddelte Finanstilsynet

på ny afslag på aktindsigt, idet de efterlyste analyser ikke eksisterede, og henviste til at retten til aktindsigt vedrørte dokumenter, indgået til eller oprettet af en myndighed, jf. § 7, stk. 1, i offentlighedsloven. Finanstilsynet bemærkede herved, at der ikke var en pligt for myndigheden til at tilvejebringe eller udarbejde dokumenter, der ikke allerede forelå i sagen.

Ankenævnet udtalte vedrørende den første afgørelse, at navnene på de udtagne boligejendomme måtte anses for fortrolige oplysninger, men at de resterende oplysninger i journallisten var oplysninger af overordnet karakter om f.eks. antallet af udtagne ejendomme og sagsnumre, der ikke kunne anses som fortrolige oplysninger. Ankenævnet meddelte herefter aktindsigt i disse oplysninger og stadfæstede delvist Finanstilsynets afgørelse.

Ankenævnet stadfæstede Finanstilsynets anden afgørelse og udtalte, at der var lagt vægt på, at det ikke var muligt at foretage et dataudtræk ved få og enkle kommandoer angående de relevante dokumenter, hvorefter en imødekommelse af anmodningen om aktindsigt ville kræve en manuel gennemgang af samtlige sager om værdiansættelser af ejendomme.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/21-12120a_Kendelse_af_17._juni_2022.pdf

Kendelse af 5. september 2022 – j.nr. 22/03370

Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i et bilag til en af Finanstilsynets truffet afgørelse om, at en finansiel virksomhed var forventeligt nødlidende.

Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1 og offentlighedsloven § 35.

Finanstilsynet havde meddelt afslag på aktindsigt i et bilag til en af Finanstilsynet truffet afgørelse om, at en finansiel virksomhed var forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, stk. 1, nr. 1 i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynets afslag var begrundet i, at oplysningerne var af fortrolig karakter, og at Finanstilsynet havde kendskab til disse gennem deres tilsynsvirksomhed, hvorfor oplysningerne var omfattet af tilsynets skærpede tavshedspligt og dermed undtaget fra aktindsigt, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 35 i offentlighedsloven.

Ankenævnet tiltrådte Finanstilsynet vurdering af, at oplysningerne var undtaget fra aktindsigt med henvisning til tilsynets skærpede tavshedspligt, og at dette ligeledes var gældende i anonymiseret form. Ankenævnet fandt, at den omstændighed, at oplysningerne måtte være kommet tredjemand i hænde, jf. de i sagen foreliggende oplysninger, ikke gav grundlag for at tilsidesætte Finanstilsynets vurdering af, at dokumentet ikke derved var blevet offentligt tilgængeligt. Det var ligeledes ankenævnets vurdering, at dokumentet ikke var blevet offentliggjort i en grad, så dokumentet var blevet almindeligt kendt, og dermed var dokumentet forsat omfattet af tavshedspligten. Ankenævnet stadfæstede herefter Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/22-03370a.pdf>

Kendelse af 4. november 2022 – j.nr. 22/04097

Finanstilsynets afgørelse om delvis aktindsigt i aktlister vedrørende en sag, hvori Finanstilsynet havde truffet afgørelse angående en ansøgning om godkendelse som ledelsesmedlem i en finansiel virksomhed.

Lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 1 og offentlighedslovens § 35.

Erhvervsankenævnet hjemviste den 4. marts 2022 Finanstilsynets afgørelse om delvis aktindsigt i aktlister vedrørende en sag, hvori Finanstilsynet havde truffet afgørelse angående en ansøgning om godkendelse som ledelsesmedlem i en finansiel virksomhed. Ankenævnet udtalte, at det ikke var muligt at fastslå præcist hvilke oplysninger, som i hvert fald ikke burde have været overstreget på de udleverede aktlister. Finanstilsynet traf på den baggrund fornyet afgørelse og meddelte delvis aktindsigt i en række aktlister med begrundelsen, at visse oplysninger var undtaget fra aktindsigten. Finanstilsynet henviste til, at der var tale om oplysninger om sagens parter og indhold af fortrolig karakter, som Finanstilsynet havde fået kendskab til gennem deres tilsynsvirksomhed, og som dermed var omfattet af tilsynets skærpede tavshedspligt, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 35 i offentlighedsloven. Finanstilsynet bemærkede, at oplysningerne indebar, at udefrakommende ville kunne identificere sagens parter.

Ankenævnet udtalte, at vurderingen af oplysningernes fortrolige karakter måtte bero på en konkret vurdering. Det blev lagt til grund, at den finansielle virksomhed på deres hjemmeside havde offentliggjort oplysninger om de involverede parter i den konkrete

afgørelse, der var omdrejningspunkt for aktindsigtsanmodningen. Ankenævnet fandt på den baggrund, at oplysningerne måtte anses som almindeligt kendte, og at der ikke var grundlag for at fortroligholde oplysninger om parternes identitet i aktlisterne.

Ankenævnet fandt desuden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte Finanstilsynets vurdering af, at de øvrige fortrolige oplysninger var undtaget fra aktindsigten. Ankenævnet ændrede Finanstilsynets afgørelse ud fra det anførte og stadfæstede herefter afgørelsen i øvrigt.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/22-04097a.pdf>

4.3 Hvidvaskloven

Kendelse af 4. marts 2022 – j.nr. 21/11695

Finanstilsynets afgørelse om delvis aktindsigt i alle mødereferater fra Det Operative Myndighedsforum.

Hvidvasklovens 74 a, stk. 1 og stk. 3, og offentlighedslovens § 35.

Finanstilsynet traf afgørelse om at meddele delvis aktindsigt i alle mødereferater fra Det Operative Myndighedsforum med henvisning til, at visse oplysninger var undtaget i dokumenterne, idet der var tale om fortrolige oplysninger modtaget i forbindelse med et operativt samarbejde mellem myndigheder, som var omfattet af Finanstilsynets særlige tavshedspligt, jf. § 74 a, stk. 1, i hvidvaskloven, jf. § 35 i offentlighedsloven. Det var Finanstilsynets vurdering, at det overordnede hensyn i tavshedspligten var, at de myndigheder, der deltog i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, kunne udveksle nødvendige oplysninger om konkrete efterforskninger, mistænkte personer og enheder samt at sikre fortrolighed i overensstemmelse med lovgivningen af hensyn til oplysningernes sensitive karakter.

Finanstilsynet oplyste i forbindelse med behandling af klagesagen, at det ikke var muligt at fremsende de omhandlende dokumenter til ankenævnet, da der ikke var modtaget samtykke hertil fra de deltagende myndigheder i Det Operative Myndighedsforum, jf. hvidvasklovens § 74 a, stk. 3. Finanstilsynet oplyste desuden, at tilsynet alene var kommet i besiddelse af dokumenterne i forbindelse med deres deltagelse i Det Operative Myndighedsforum.

Ankenævnet udtalte, at idet der ikke forelå samtykke fra de deltagende myndigheder til, at Finanstilsynet kunne anvende de omhandlede oplysninger i tilsynets sagsbehandling, jf. den dagældende hvidvasklovs § 74 a, stk. 3, jf. nu retsplejelovens § 110 b, stk. 7, forelå der ikke grundlag for at behandle oplysningerne på anden måde end som sket ved afgørelsen. Ankenævnet stadfæstede herefter Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/21-11695a.pdf>

Kendelse af 7. juni 2022 – j.nr. 21/12887

Finanstilsynets afgørelse om delvis aktindsigt i tilsynsrapporter og mulige anmeldelser af

et selskab i en given periode.

Hvidvasklovens § 56, stk. 1 og offentlighedslovens § 35.

Finanstilsynet meddelte delvis aktindsigt i tilsynsrapporter og mulige anmeldelser af et selskab i en given periode med henvisning til, at en række oplysninger var undtaget fra aktindsigten, idet disse vedrørte forretningsmæssige forhold og personlige forhold i selskabet af fortrolig karakter, som Finanstilsynet havde fået kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed, og som derfor var omfattet af Finanstilsynets særlige tavshedspligt, jf. hvidvaskloven § 56, stk. 1, jf. offentlighedslovens § 35.

Ankenævnet udtalte, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte Finanstilsynets skøn ved vurderingen af, om nogle oplysninger, i kraft af muligheden for at kombinere disse med andre oplysninger, måtte anses for fortrolige efter hvidvasklovens § 56, stk. 1. Ankenævnet stadfæstede herefter Finanstilsynets afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/21-12887a.pdf>

Kendelse af 13. december 2022 – j.nr. 22/06541

Finanstilsynets afgørelse om delvis aktindsigt i oplysninger om Finanstilsynets inspektion hos et selskab.

Hvidvasklovens § 56, stk. 1, og offentlighedslovens §§ 23 og 35.

Finanstilsynet meddelte delvis aktindsigt i inspektionssag vedrørende et selskab med henvisning til, at visse oplysninger var undtaget fra aktindsigten, i det de angik oplysninger af fortrolig karakter om virksomhedens forretningsmæssige forhold, som Finanstilsynet havde fået kendskab til gennem deres tilsynsvirksomhed, og som dermed var omfattet af Finanstilsynets særlige tavshedspligt, jf. hvidvasklovens § 56, stk. 1, jf. offentlighedslovens § 35. Derudover havde Finanstilsynet undtaget visse dokumenter fra aktindsigten i medfør af § 23, stk. 1, nr. 1, i offentlighedsloven, idet der, efter Finanstilsynets vurdering, var tale om interne dokumenter vedrørende den gennemførte inspektion, og som ikke var videregivet til udenforstående.

Ankenævnet udtalte, at der ved Finanstilsynets vurdering af, hvilke oplysninger, der måtte anses som fortrolige, er overladt et skøn, f.eks. med hensyn til en vurdering af, om nogle

oplysninger i kraft af muligheden for at kombinere disse med andre oplysninger må anses for fortrolige efter hvidvasklovens § 56, stk. 1. Ankenævnet tiltrådte herefter, at en række dokumenter var undtaget, idet oplysningerne blandt andet angik, hvilke virksomheder/transaktioner selskabet havde valgt som eksempler til brug for inspektionen, selskabets vurdering af disse, selskabets interne retningslinjer for håndtering af sager samt informationer om konkrete overførsler.

Ankenævnet fandt, at oplysninger undtaget i en række øvrige dokumenter, herunder kontaktoplysninger på sagsbehandlere og oplysninger om repræsentanter fra selskabet, navne på sagsbehandlere samt dokumentdato på en aktliste, ikke kunne anses som fortrolige oplysninger, der kunne undtages fra aktindsigten.

Ankenævnet tiltrådte, efter en konkret vurdering, at de interne dokumenter var undtaget i sin helhed. Ankenævnet stadfæstede herefter Finanstilsynets afgørelse med de anførte ændringer.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/22-14130a.pdf>

Kendelse af 20. december 2022 – j.nr. 22/14137

Erhvervsstyrelsens påtale angående manglende rettidig underretning af Hvidvasksekretariatet ved formodning om aktiviteter med tilknytning til hvidvask.

Hvidvasklovens § 26, stk. 1.

Erhvervsstyrelsen havde på baggrund af et tilsynsbesøg truffet afgørelse om at afgive påtale til et selskab, K, for ikke omgående at have underrettet Hvidvasksekretariatet ved mistanke, viden eller formodning om, at en aktivitet havde tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1. Gennem et kundeforhold angående regnskabsaflæggelse for N ApS havde K fået kendskab til, at faren til den reelle ejer i N ApS, som i øvrigt var K's primære kontaktperson, var i konkurskarantæne, og dermed agerede uretmæssigt på vegne af N ApS. K afbrød efterfølgende kundeforholdet til N ApS. Erhvervsstyrelsen begrundede blandt andet sin afgørelse med, at K burde have underrettet styrelsen om disse oplysninger.

Ankenævnet tiltrådte styrelsens vurdering, hvorved kundeforholdet og de tilhørende

oplysninger om den reelle ejer og dennes far var en sådan mistænkelig aktivitet, at K omgående burde have foretaget underretning, da selskabet afbrød kundeforholdet. Ankenævnet stadfæstede herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/22-14137a_JyzUxTj.pdf

4.4 Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder

Kendelse af 3. marts 2022 – j.nr. 21/00959

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise at udslette registrering i en virksomhed.

Erhvervsvirksomhedslovens § 15 e og selskabslovens § 20.

K ApS udtrådte som interessent i C I/S, som selskabet indtil da havde drevet sammen med D ApS. D ApS indgik efterfølgende en aftale om, at G indtrådte som direktør og reel ejer og F ApS indtrådte som fuldt ansvarlig deltager i C I/S, og der blev foretaget registrering herom ved Erhvervsstyrelsen. K ApS gjorde indsigelse mod registreringen med henvisning til, at C I/S var ophørt ved konfusion, som følge af K ApS's udtræden. Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om, at betingelserne for administrativt at udslette registreringen ikke var opfyldt, idet styrelsen som registreringsmyndighed ikke kunne foretage den nødvendige bevisvurdering af parternes påstande i forhold til, om registreringen var lovligt foretaget, og at spørgsmålet herom henhørte under domstolene, jf. erhvervsvirksomhedslovens § 15 e.

K ApS påklagede afgørelsen til ankenævnet med henvisning til, at registreringen måtte anses som en åbenbar nullitet, idet selskabet var ophørt ved konfusion.

Ankenævnet stadfæstede afgørelsen med begrundelsen, at spørgsmålet om registreringens lovlighed beroede på en fortolkning af parternes interessentskabskontrakt, og at spørgsmålet om registreringens udslettelse derfor henhørte under domstolene.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/21-00959a.pdf>

Kendelse af 23. september 2022 – j.nr. 21/07244

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at afvise genregistrering af en virksomhed i styrelsens register.

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 g, stk. 1 og § 21, stk. 3.

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at afvise at genregistrere en virksomhed i styrelsens register, jf. § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, da der ikke var modtaget tilstrækkelig dokumentation for selskabets forsøg på at identificere de reelle ejere, og forholdet, der førte til sletning, dermed stadig forelå, jf. § 21, stk. 1, nr. 5, jf. §

15 g i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Erhvervsstyrelsen begrundende afgørelsen med, at der ikke var tilvejebragt dokumentation for de forsøg, som virksomheden havde gjort for at identificere sine reelle ejere, i forbindelse med registreringen af D og B som reelle ejere i virksomheden.

Ankenævnet fandt efter en samlet konkret vurdering, at virksomheden med det fremlagte materiale ikke havde påvist, at de forhold, som førte til sletning, ikke længere forelå. Ankenævnet bemærkede blandt andet, at virksomheden ganske vist havde fremskaffet information om og dokumentation for de aktuelle ejerforhold på tidspunktet for anmodningen om genregistrering, men ikke havde fremlagt oplysninger om grundlaget for den anmeldte registrering af ejerforholdet. Ankenævnet stadfæstede herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/21-07244a.pdf>

4.5 Lov om erhvervsdrivende fonde

Kendelse af 4. april 2022 – j.nr. 20/06270

Erhvervsstyrelsens afgørelse om en legatfonds uddelingspolitik, herunder ugyldighed for visse vedtægtsændringer foretaget uden godkendelse fra fondsmyndighed, samt at tidligere afgørelse fra Civilstyrelsen var fejlbehæftet med betydelige mangler.

Lov om erhvervsdrivende fonde § 130.

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse vedrørende en legatfonds uddelingspolitik med hensyn til fire nærmere identificerede klagepunkter; (1) spørgsmål om sletning af bestemmelse i fundatsen, (2) spørgsmål om descendent-status, (3) spørgsmål om indførelse af ægtefællelegatarer, og (4) spørgsmål om sletning af navne på afdøde testamentslegatarer. Afgørelsen blev påklaget til ankenævnet af K, descendent til stifteren af legatfonden.

Ankenævnet fandt, at klager ikke havde retlig interesse i klagepunktet vedrørende sletning af en bestemmelse i fundatsen. Ankenævnet tiltrådte Erhvervsstyrelsens afgørelse i henhold til spørgsmålet om descendent-status i fundatsens forstand, idet ændringerne i fundatsen herom måtte anses for gyldige. Ankenævnet tiltrådte ligeledes styrelsens afgørelse i spørgsmålet om tilretning af bestemmelse i fundatsen for så vidt angår ægtefællelegater, hvorved legatfonden var pålagt at tilrette fundatsens bestemmelse herom, således at den indholdsmæssigt svarerede til den oprindelige fundatsbestemmelse.

Ankenævnet fandt endvidere, at klager ikke var klageberettiget vedrørende spørgsmålet om sletning af navne på afdøde testamentslegatarer, idet spørgsmålet ikke havde været genstand for behandling i Erhvervsstyrelsens afgørelse og ikke ansås at angå legatfondens uddelingspolitik på en sådan måde, at klager havde den fornødne direkte, væsentlige, individuelle og retlige interesse heri.

På den baggrund stadfæstede ankenævnet herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse i det omfang, den var påklaget.

Læs hele kendelsen her: https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/20-06270a_.pdf

Kendelse af 25. maj 2022 – j.nr. 20/11919

Erhvervsstyrelsens afgørelser om udpegning, afregistrering og midlertidig dispensation fra vedtægtsbestemmelse i en erhvervsdrivende fond.

Lov om erhvervsdrivende fonde § 61 og § 47, stk. 2.

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at registrere en udpegning af nyt bestyrelsesmedlem i en fond, jf. § 47, stk. 2, i lov om erhvervsdrivende fonde. I samme omgang gjorde styrelsen fonden opmærksom på, at bestyrelsesformand K, idet denne var fyldt 75 år, havde overskredet fondens vedtægtsbestemte aldersgrænse og derved skulle udtræde af fonden. På den baggrund anmodede styrelsen den fuldtallige bestyrelse om at træffe beslutning om, hvorvidt der skulle anmodes om dispensation til K's fortsættelse i bestyrelsen, jf. § 61 i lov om erhvervsdrivende fonde. Erhvervsstyrelsen traf efterfølgende afgørelse om afregistrering af K som bestyrelsesmedlem, efter meddelelse herom fra fondens bestyrelse, samt om at tillade midlertidig dispensation fra en vedtægtsbestemmelse om, at formanden for fondens bestyrelse skulle være advokat, jf. § 61 i lov om erhvervsdrivende fonde. K påklagede herefter styrelsens afgørelser til ankenævnet.

Ankenævnet fandt, at da Erhvervsstyrelsen havde påbudt fondens bestyrelse at udpege et bestyrelsesmedlem i overensstemmelse med vedtægterne, og da dette ikke skete, havde styrelsen, som fondsmyndighed, til opgave at udpege et nyt bestyrelsesmedlem til fonden. Ankenævnet udtalte, at det var berettiget, at et flertal i fondens bestyrelse havde besluttet ikke at søge dispensation fra den vedtægtsbestemte aldersgrænse, hvorved K blev afregistreret som bestyrelsesmedlem. Ankenævnet stadfæstede herefter Erhvervsstyrelsens afgørelser.

Ankenævnet fandt i øvrigt, at K ikke havde partsstatus angående afgørelsen om midlertidig dispensation fra en vedtægtsbestemmelse i fonden, idet K på tidspunktet for afgørelsen ikke længere var medlem af fondens bestyrelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/20-11919a.pdf>

4.6 Offentlighedsloven

Kendelse af 3. juni 2022 – j.nr. 21/12549

Finanstilsynets afgørelse om afslag på aktindsigt i dokumenter og oplysninger om sagsbehandling og tilsyn efter lov om betalingskonti.

Offentlighedslovens § 7, stk. 1.

Finanstilsynet meddelte afslag på aktindsigt i dokumenter og generelle oplysninger om sagsbehandling og tilsyn efter lov om betalingskonti med henvisning til, at Finanstilsynet ikke var i besiddelse af sager eller dokumenter, der indeholdt de efterspurgte oplysninger, jf. offentlighedslovens § 7, stk. 1.

Ankenævnet stadfæstede Finanstilsynet afgørelse, idet tilsynet havde gjort sig relevante bestræbelser på at finde de efterspurgte oplysninger, og at Finanstilsynet i øvrigt havde været i dialog med klager om præcisering af anmodningen.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/21-12549a.pdf>

Kendelse af 14. juli 2022 – j.nr. 22/00201

Erhvervsstyrelsens afgørelse om delvist afslag på aktindsigt i sag om en fond.

Offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Erhvervsstyrelsen meddelte delvist afslag på aktindsigt i en sag om en fond med henvisning til, at visse interne regnskabsoplysninger var undtaget fra aktindsigten, da offentliggørelse af de meget detaljerede oplysninger om fondens regnskab og økonomiske forhold, efter styrelsens opfattelse, ville indebære en nærliggende risiko for, at fonden ville lide skade af nogen betydning, jf. § 30, nr. 2, i offentlighedsloven.

Ankenævnet fandt, at udlevering af oplysninger om fondens forventede omsætning ville udgøre en nærliggende risiko for, at fonden ville lide væsentlig økonomisk skade.

Ankenævnet fandt derudover, at oplysninger om fondens årsregnskaber, herunder resultatopgørelse og balance, var omfattet af anvendelsesområdet for offentlighedslovens § 30, nr. 2, idet oplysningerne angik forretningsforhold, herunder oplysninger om fondens regnskaber, men at oplysningerne ikke udgjorde en nærliggende risiko for, at fonden ville

lide væsentlig økonomisk skade. Ankenævnet lagde vægt på, at fonden ikke havde redegjort for, hvorfor hemmeligholdelse heraf var særligt påkrævet. Ankenævnet ændrede herefter i det anførte omfang Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/22-00201a.pdf>

4.7 Rejsegarantifondsloven

Kendelse af 28. januar 2022 – j.nr. 20/13437

Rejsegarantifondens afgørelse om, at en rejseudbyder skulle stille forhøjet garanti til afdækning af fondens risiko.

Rejsegarantifondslovens § 19, stk. 1 og §§ 8, stk. 3 og 4.

K ApS blev af Rejsegarantifonden pålagt at stille forhøjet garanti, jf. rejsegarantifondsloven § 19. Rejsegarantifonden begrundede afgørelsen med, at selskabets kapitalberedskab blev anset som utilstrækkeligt, idet likviditeten ikke opfyldte minimumskravene, og at der således var en særlig risiko for, at fonden ville lide tab. Fondens bemærkede hertil, at grundet Corona-krisen og den deraf afledte væsentligt større usikkerhed forbundet med kreditvurderingen, var kun prognosen for et kvartal inddraget mod sædvanligvis fire kvartaler.

Ankenævnet tiltrådte Rejsegarantifondens økonomiske analyse af, at kapitalberedskabet for K ApS havde været utilfredsstillende i en sådan grad, at der var nærliggende risiko for at K ApS ville gå konkurs. Ankenævnet tiltrådte ligeledes, at Rejsegarantifonden havde forholdt sig til en anmodning fra selskabet om nedsættelse af garantien, idet fonden havde oplyst om initiativer, der skulle foretages med henblik på at ændre i de omsætningstal, som Rejsegarantifonden havde lagt til grund ved beregningen af den garanti, som selskabet skulle stille i henhold til § 8, stk. 3 og 4, i rejsegarantifondsloven. Ankenævnet stadfæstede på den baggrund Rejsegarantifondens afgørelse.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/20-13437a.pdf>

4.8 Årsregnskabsloven

Kendelse af 19. oktober 2022 – j.nr. 21/12022

Erhvervsstyrelsens påbud til et selskab om at berigtige forhold og indsende ny og godkendt årsrapport.

Årsregnskabslovens § 10 a og § 135, stk. 7.

Erhvervsstyrelsen traf afgørelse om at påbyde et selskab at indsende en ny og godkendt årsrapport for 2020, jf. årsregnskabslovens § 161, stk. 1, med et revideret regnskab, jf. årsregnskabslovens § 135, stk. 7. Styrelsen bemærkede hertil, at selskabets årsrapport for 2019 indeholdt et revideret årsregnskab til trods for, at ledelsen havde oplyst i årsrapporten for 2018, at årsregnskabet for 2019 ikke skulle revideres. Styrelsen begrundede derfor afgørelsen med, at det i ledelsespåtegningen i årsrapporten for 2019 imidlertid ikke fremgik, at ledelsen havde truffet beslutning om, at årsregnskabet for det kommende år 2020 ikke skulle revideres i henhold til at opfylde oplysningskravet herom, jf. § 10 a i årsregnskabsloven.

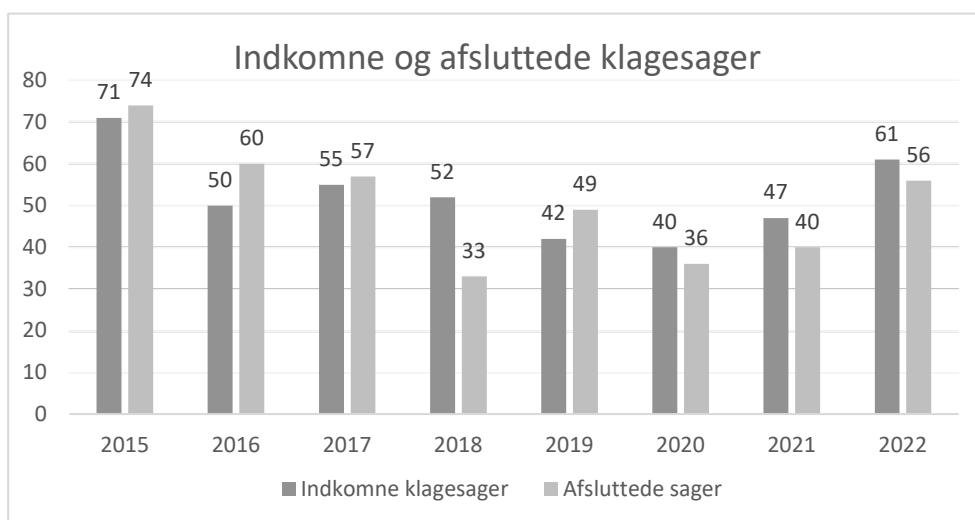
Ankenævnet fandt, at det skulle have fremgået af årsregnskabet for 2019, at selskabet havde truffet beslutning om, at årsregnskabet for det kommende år ikke skulle revideres. Ankenævnet tiltrådte herefter Erhvervsstyrelsens afgørelse om at have påbudt selskabet at indsende en ny årsrapport, idet styrelsens afgørelse ikke fandtes at være mangelfuld.

Læs hele kendelsen her: <https://ean.naevneneshus.dk/media/documents/21-12022a.pdf>

5. SAGSSTATISTIK FOR 2022

5.1. Indkomne og afsluttede sager

Erhvervsankenævnet har i året 2022 modtaget 61 klager, hvilket er det højeste antal indkomne klager i de seks forudgående år. I alt er 56 sager blevet afsluttet i løbet af året, hvoraf 22 sager er afsluttet ved realitetsbehandling og 34 sager er afsluttet uden realitetsbehandling.

5.2. Realitetsbehandlede sager

Af de i alt 22 sager, der blev realitetsbehandlet i 2022, var der i 13 tilfælde tale om en stadfæstelse af den påklagede afgørelse, i 5 sager ophævede ankenævnet førstestansens afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling, i 1 tilfælde ændrede ankenævnet førstestansens afgørelse fuldt ud, og i 3 sager blev afgørelsen delvist ændret.

Af de realitetsbehandlede sager var der i 12 tilfælde tale om klager over afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen, i 9 tilfælde om klager over afgørelser truffet af Finanstilsynet, og 1 sag omhandlende klage over en afgørelse truffet af Rejsegarantifonden.

De realitetsbehandlede klagesager fordeler sig i 2022 på 8 forskellige lovområder som følgende:

Lovområde	Antal afsagte kendelser
<i>Selskabsloven</i>	5
<i>Hvidvaskloven</i>	4
<i>Lov om finansiel virksomhed</i>	5
<i>Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder</i>	2
<i>Årsregnskabsloven</i>	1
<i>Lov om erhvervsdrivende fonde</i>	2
<i>Rejsegarantifondsloven</i>	1
<i>Offentlighedsloven</i>	2
Afgjort ved kendelse i alt	22

De afsagte kendelser ved ankenævnet i 2022 angår primært klager over afgørelser truffet i medfør af selskabsloven, som i overvejende grad omfatter afgørelser i relation til foretagne registreringer i selskaber, samt afgørelser truffet i medfør af lov om finansiel virksomhed og hvidvaskloven, som i overvejende grad omfatter aktindsigtsafgørelser truffet af førsteinstans. Nærmere om de konkret behandlede sager og lovområder fremgår i kapital 4.

5.3 Sager afsluttet uden realitetsbehandling

De 34 sager, som ikke er realitetsbehandlet, er afsluttet på følgende måde: 14 sager er afvist på grund af manglende indbetaling af klagegebyr, 2 sager er afvist, idet sagen faldt uden for ankenævnets kompetence, 2 sager er blevet afvist, idet klagefristen var overskredet, 1 sag blev afvist på grund af manglende klageberettigelse, 14 sager blev tilbagekaldt af klager, og 1 sag faldt bort af andre grunde.

Afvist på grund af:

- manglende klagegebyr	14
- manglende kompetence	2
- overskridelse af klagefrist	2
- manglende klageberettigelse	1
Tilbagekaldt af klager	14
Bortfald af andre grunde	1
Afsluttet uden realitetsbehandling	34

6. ERHVERVSANKENÆNVETS VIRKSOMHED

Rammerne for Erhvervsankenævnets virksomhed er fastsat i lovbekendtgørelse nr. 1374 af 10. december 2013 om Erhvervsankenævnet med senere ændringer.

Lovbekendtgørelsen samt de senere ændringer til forskriften kan findes via link:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2013/1374>

Lovforslag med bemærkninger til den oprindelige lov om Erhvervsankenævnet fra 1987 kan findes via link:

<https://www.retsinformation.dk/eli/ft/198712K00085>

Bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017 om Erhvervsankenævnet fastsætter nærmere regler for ankenævnets virksomhed, herunder regler om sagens forberedelse og afgørelse.

Bekendtgørelsen kan findes via link:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2017/1135>

7. FORTEGNELSE OVER RELEVANTE LOVE

Nedenfor findes en fortegnelse over relevante love, som giver Erhvervsankenævnet kompetence til at behandle visse sager.

Lov om finansiel virksomhed

(lovbekendtgørelse nr. 406 af 29. marts 2022)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/406>

Lov om investeringsforeninger m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 336 af 11. marts 2022)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/336>

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 2015 af 1. november 2021)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/2015>

Lov om kapitalmarkeder

(lovbekendtgørelse nr. 2014 af 1. november 2021)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/2014>

Lov om indskyder- og investorgarantiordning

(lovbekendtgørelse nr. 356 af 2. april 2020)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/356>

Lov om ejendomscreditselskaber

(lovbekendtgørelse nr. 1063 af 19. maj 2021)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/1063>

Lov om forsikringsformidling

(lovbekendtgørelse nr. 337 af 11. marts 2022)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/337>

Lov om firmapensionskasser

(lovbekendtgørelse nr. 355 af 2. april 2020)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/355>

Lov om betalinger

(lovbekendtgørelse nr. 2710 af 7. december 2021)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/2710>

Lov om betalingskonti

(lovbekendtgørelse nr. 407 af 29. marts 2022)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/407>

Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere

(lovbekendtgørelse nr. 2016 af 1. november 2021)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/2016>

Lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond

(lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2014/1109>

Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension

(lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2014/1110>

Lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 315 af 11. marts 2022)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/315>

Lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende ydelser

(lovbekendtgørelse nr. 950 af 14. august 2015)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2015/950>

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

(lovbekendtgørelse nr. 316 af 11. marts 2022)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/316>

Lov om fremgangsmåden ved anmeldelse m.v. af visse oplysninger hos
Erhvervsstyrelsen

(lovbekendtgørelse nr. 1204 af 14. oktober 2013)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2013/1204>

Lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven)

(lovbekendtgørelse nr. 1451 af 9. november 2022)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/1451>

Lov om erhvervsdrivende fonde

(lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/984>

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder

(lovbekendtgørelse nr. 249 af 1. februar 2021)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/249>

Lov om det europæiske selskab (SE-loven)

(lovbekendtgørelse nr. 735 af 5. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/735>

Lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om
indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper

(lovbekendtgørelse nr. 667 af 1. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/667>

Lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven)

(lovbekendtgørelse nr. 658 af 1. juli 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/658>

Lov om administration af forordning om oprettelse af en europæisk gruppe for

territorialt samarbejde (EGTS)

(lovbekendtgørelse nr. 346 af 14. april 2016)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2016/346>

Årsregnskabsloven

(lovbekendtgørelse nr. 1441 af 14. november 2022)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/1441>

Lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven)

(lovbekendtgørelse nr. 1219 af 31. august 2022)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/1219>

Lov om formidling af fast ejendom m.v.

(lovbekendtgørelse nr. 510 af 24. februar 2021)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/510>

Lov om en rejsegarantifond

(lovbekendtgørelse nr. 1023 af 3. juli 2018)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1023>

Lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler

(lovbekendtgørelse nr. 2 af 3. januar 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/2>

Lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs og kloakinstallationsområdet

(lovbekendtgørelse nr. 30 af 11. januar 2019)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/30>

Lov om likviditetslån m.v. i forbindelse med indefrysningsordning for høje energiregninger og til energiintensive virksomheder m.v.

(lov nr. 1400 af 10. oktober 2022)

Link: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/1400>

(Pr. ultimo 2022)